

Ježiš je stále s nami

„Každý deň slávim eucharistiu“, píše Henri J. M. Nouwen v úvode svojej knihy *S hořícím srdcem*. „A predsa sa stále ešte čudujem: Viem vôbec, čo robím? Vedia to tí, ktorí sú so mnou pri stole, čoho sú súčasťou?“

Podľa vzoru otcov ranného kresťanstva po slávení svätých tajomstiev je dobré pýtať sa: „Ty, ktorý si pristúpil k sv. prijímaniu, vieš čo sa stalo?“

Vstúpil si do najintímnejšieho vzťa-

hu s Kristom. Aké krásne je, že si to urobil. Keď Ti kňaz povedal: „Telo Kristovo“, odpovedal si jedným slovom: „Amen“. Rozpoznal si prítomnosť Krista. Prijímajúc jeho Telo máš sprostredkovať jeho prítomnosť druhým. Si povolaný stať sa Ty sám telom Krista. Celý Tvoj život má byť premenený jeho Duchom. Cez Tvoje slová a skutky sa Ježiš stane prítomným pre druhých: cez ne bude rásť Telo Krista všade, kde si.“

Boh sa pre nás nielen pred mnohými rokmi vo vzdialenej zemi stal telom. Boh sa tiež v túto chvíľu pri slávení eucharistie stáva pokr-
mom a nápojom... „Prijímanie“ je slovo, v ktorom je obsiahnutá
pravda, že nás Boh nechce cez Ježiša len učiť, viesť a inšpirovať, ale
chce sa s nami stať jedným. Boh hľadá stále nové spôsoby, ako sa
spojiť s tými, ktorí boli stvorení na obraz Boží. (Podľa H. M. Nouwen)

Prvé stretnutie: animátori – rodičia

LK 24, 13–35: Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom. – V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauz, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení a jeden z nich menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im povedal: „A čo?“ Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj nafakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli

a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

On im povedal: „Vy nechápvaví a ľarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehalí: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

I keď učenici kráčajú po určitej ceste, zdá sa, že nemajú cieľ. Vracajú sa domov, ale domov už nie je domovom. Len nemajú kam inam ísť. Sú plní prázdnoty, sklamaní a zúfalstva. Ťažko si vedia predstaviť, že len nedávno poznali niekoho, kto zmenil ich život.

„V mnohom sme ako oni“, píše Nouwen, „stali sa z nás ustarostení, úzkostliví ľudia, ktorí si zakladajú na tých pár veciach, ktoré nahromadili a vymieňajú si s ostanými posledné správy o politických, spoločenských a cirkevných škanďloch.“ (S horčím srdcem, str. 17)

Cudzinec, ktorý sa k nim cestou pridá, ich postupne vyvádza z trpkéj skúsenosti, ktorou práve prechádzali. Nehovorí k nim abstraktne, hovorí do situácie, ktorú momentálne prežívali. A oni nakoniec povedia „Rozohňil nám srdce“ - ukázal sa ako priateľ schopný uvoľniť srdce, ktoré bolo zatrpknuté pre Boží plán.

Hlavnou výpoveďou úryvku je, že Vzkriesený Kristus je medzi ľuďmi naďalej prítomný ako cudzinec. On sám im „otvára oči“ pri čítaní Písma a lámaní chleba. Vedie tých, čo sú s ním na ceste k poznaniu, že ich život môže byť iný a že svoje problémy môžu vidieť inými očami.

**Ktoré slová „rozohňujú“ moje srdce pri čítaní úryvku?
Ako môže kresťanská zvesť meniť pohľad na veci?**

Druhé stretnutie: rodičia - deti

Navrhujeme spoločné čítanie Sv. písma:

- * najprv zapálime sviečku a zaspievame vhodnú pieseň
- * prečítame Lk 24, 13-35
- * dáme priestor na ticho a otázky
- * potom sa deťom prihovorme týmito alebo podobnými slovami:

V úvode sv. Lukáš venuje svoje evanjelium Teofilovi. Toto meno znamená „priateľ Boha“. Je to dobrá správa, lebo sa obracia aj na teba, ktorý si začal prijímať Eucharistiu a stávaš sa stále viac Božím priateľom.

V jeden večer kráčali dvaja priatelia k dedinke Emaus. Jeden z nich sa volal Kleopas. Meno druhého nevieme. Sv. Lukáš ho nenapísal. Nevedel ho? Isteže ho nemohol vedieť, lebo tým druhým priateľom si bol ty! Pred dvestisíc rokmi Lukáš nemohol poznať tvoje meno, ale s istotou vedel, že niekto sa pridá ku Kleopasovi na jeho ceste. Aj ty kráčaš po boku Kleopasa k Emaus, k dedinke, ktorej polohu odborníci nemohli určiť, pretože to miesta sú všetky dediny a mestá; všetky miesta, ku ktorým kráčame. Boh ti dáva slobodu kráčať tam, kde chceš. Ale na akejkolvek ceste sa k tebe a k твоjím kamarátom pridáva ešte niekto tretí, niekto, kto chce s vami kráčať a rozprávať sa. Nechá vás, aby ste mu povedali všetky vaše túžby. „O čom ste sa cestou rozprávali?“

Môžeš si spomenúť, čo všetko sa udiało na tvojej ceste. Prijal si krst a pristúpil s k prvému sv. prijímaniu. Možno sa pýtaš: Aký to malo zmysel? Zdá sa ti, že sa nič také nestalo...“

„My sme dúfali..“ povedal Kleopas a jeho spoločník. A možno aj ty si očakával niečo iné. Spomeň si ako ti cestou rozprával príbeh ako stretol Ezechiela, Samaritánku, apoštolov...

Pred rokom sa aj s tebou podelil o chlieb. Možno si nepochopil všetko. A ani tvoji priatelia nepochopili všetko hneď. Postupne sa ti otvorili oči a ty si aspoň trochu rozpoznal, že je to Ježiš. Nie si schopný vidieť ho úplne, ale to „trochu“ čo veríš, ti rozpaľuje srdce.

A na svojej ceste môžeš naňho naliehať: „Zostaň s nami“.

Malé zhodnotenie

Na záver si urobíme malé rodinné prehodnotenie:

- * našli sme niečo užitočné pre svoju vieru pri týchto stretnutiach?
- * Pomohli nám vzájomné rozhovory, aby sme sa cítili viac spolu?

Tretie stretnutie: animátori—deti

Stretnutie je možné začať hrou. Jedno dieťa ide do stredy. Má zaviazané oči a niekto z kruhu ho zavolá...dieťa háda, kto to bol...Je možné robiť rôzne variácie ...napr. mu niekto podá ruku, pohladká ho, zasmeje sa, zaku-
ká...Hra sa ukončí tým, že si povieme, podľa čoho je možné spoznať druhého človeka. Pri čítaní príbehu o emauzkých učeníkoch si deti všimnú, podľa čoho spoznali oni Ježiša.

Hádaj, kto som...

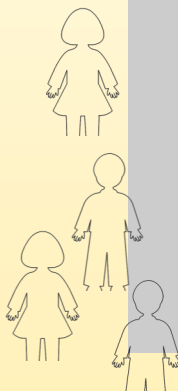
Emaus vtedy a dnes

Animátor vedie deti k tomu, aby našli súvislosť medzi biblickým rozprávaním o Emauzských učeníkoch a životom bežného dňa. Niekedy sa ocitneme v situáciách, v ktorých potrebujeme pomoc. Potrebujeme niekoho, kto nám pomôže, poteší nás, dodá nám odvalu, ukáže nám riešenie nejakého problému. Učeníkom sa stalo niečo podobné. Boli sklamaní a bez nádeje. Ježiš ich nenechal samých. Pridal sa k nim, cestou im vysvetlil, prečo musel umrieť, a ukázal im, že pre ich veľkú radosť je s nimi. Potom si môžu v tichu urobiť mini-anketu a porozprávať sa o tom.

Mini-anketa

Cítim, že Ježiš je blízko keď:

- čítam Sv. písmo
- počúvam o jeho živote
- rozprávam druhým o Ježišovi
- modlím sa
- pomáhám druhým
- idem na sv. prijímanie
-

Urob si koláž..

Deti sú ďalej animátorom pozvané k malej meditácii obrazu od Siegera Ködera. Uvedomia si, že Ježiša na obraze nie je vidieť. Jeho prítomnosť je znázornená svetlom a žiarou. Obraz vyjadruje vieru v slová Pána Ježiša: "Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi." Potom deti pozveme, aby nakreslili, seba s celou postavou. Postavu vystrihnú a nalepia k stolu pri ktorom sedia emauzki učeníci.